

skal tilsende alle kendte kreditorer, selskabets bestyrelse, direktion og revisor en særskilt indkaldelse. På likvidationsmødet, hvor skifteretten fører forsaødet, skal den midlertidige likvidator fremlægge en specificeret kreditorfortegnelse og afgive en redegørelse for selskabets stilling. Efter at de mødende — herunder repræsentanterne for selskabets ledelse og revisor — har haft lejlighed til at udtale sig, foretager de fremmødte kreditorer *med simpelt flertal* indstillingen til skifteretten om udnævnelse af de likvidatorer, der skal gennemføre likvidationen. Skifteretten udnævner herefter en eller flere likvidatorer, og da likvidation efter reglerne om opløsning af insolvente aktieselskaber som principiel hovedregel skal udelukke konkurs, jfr. nedenfor ad § 132, bestemmes det i § 128, stk. 4, at skifteretten ikke er bundet af kreditorflertallets indstilling. Også den midlertidige likvidator vil således kunne udnævnes, hvis retten finder det hensigtsmæssigt. På mødet kan der efter § 128, stk. 5, vælges et kreditorudvalg på højst tre medlemmer, men såfremt der udnævnes flere likvidatorer, er beslutningen herom dog kun gyldig, hvis den godkendes af skifteretten. Der gives således skifteretten beføjelse til at udøve et konkret skøn over hensigtsmæssigheden heraf. Vælges der flere likvidatorer, må det antages, at valget normalt sker således, at kreditorerne herigennem får en passende repræsentation, og i så fald vil det som regel ikke tjene noget praktisk formål yderligere at nedsætte et kreditorudvalg, idet dette da tværtimod vil kunne forsinke og fordyre bobehandlingen, jfr. herved forslagets § 131, stk. 4. Kreditorudvalget skal efter § 128, stk. 5, sidste pkt., holdes underrettet om likvidationens forløb og skal til erklæring have forelagt alle spørgsmål af væsentlig betydning, forinden likvidatorerne træffer deres afgørelse. Herudover er der ikke tillagt kreditorerne nogen ret til at gribe ind i likvidationsarbejdet eller til at følge dette på anden måde end gennem de af likvidatorerne aflagte årsregnskaber, jfr. § 131, og det endelige likvidationsregnskab med tilhørende udkast til endelig udlodning jfr. § 130. Opstår der tvister angående likvidationen eller om det endelige likvidationsregnskab og udlodningen, afgøres disse af skifteretten, jfr. § 131, stk. 1 og § 130, stk. 2. Der er ikke tillagt kreditorforsamlingen som sådan nogen ret til at vedtage eller forkaste de af likvidatorerne aflagte regnskaber eller udløsningsudkastet.

I forbindelse med denne principielle nyordning af likvidationen i insolvente aktieselskaber stilles der i § 132 forslag om indførelse af nye vigtige bestemmelser, der tilsigter at imødekomme erhvervslivets ønsker om såvidt muligt at undgå en egentlig konkursbehandling af selskaber. Uanset at betingel-

serne for *konkurs* foreligger, skal skifteretten herefter ikke uden videre imødekomme en indgiven konkursbegøring mod et aktieselskab. Hvad enten selskabet er under likvidation eller ikke, skal der indkaldes et likvidationsmøde efter reglerne i § 128, og på dette afgøres det ved afstemning blandt de mødende kreditorer, om konkursbegøringen skal fastholdes, eller om selskabet skal likvideres efter reglerne om likvidation af insolvente aktieselskaber. Likvidationen skal efter § 132, stk. 2, anses for vedtaget, medmindre et flertal af de i afstemningen deltagende *bestemt efter vægt* stemmer for konkurs. Hvis konkursbegøringen herefter bortfalder, skal i henhold til § 132, stk. 4, også en senere fremsat konkursbegøring afvises, medmindre det overfor skifteretten godtgøres, at forskrifterne om likvidationsbehandling er tilsidesat i væsentlig grad.

En i praksis så betydningsfuld beskøring af de enkelte kreditors adgang til universelfølgning mod et aktieselskab må naturligt forudsætte, at bestemmelserne om likvidation af insolvente aktieselskaber i videst muligt omfang indeholder samme garantier for kreditorerne som konkurslovgivningen. Dette hensyn skønnes imidlertid varetaget gennem de foran omtalte bestemmelser i §§ 128 ff om kreditorantonomien i forbindelse med bestemmelsen i § 129, stk. 1-2, der i udvidet omfang og mere konsekvent end den gældende aktieselskabslov gør de relevante konkursbestemmelser tilsvarende anvendelige. Efter forslaget gælder dette således ikke alene bestemmelserne i konkurslovens kap. IV om retshandlers afkræftelse og kap. V om konkursordenen, men også bestemmelserne i konkurslovens kap. I om, hvad der skal inddrages under konkursbehandling, i kap. II om konkursens indflydelse med hensyn til retsfølgning imod skyldneren eller følgning af hans rettigheder imod andre, i kap. III om konkursens almindelige indflydelse på de før konkursen af skyldneren indgåede retshandler og i §§ 62-63 om visse særlige afstemningssituationer på en skiftesamling.

Udover de foran refererede ændringer af principiel karakter medfører forslaget en del *ændringer* i den gældende lovs opløsningsregel, som i det væsentlige er *begrundet i praktiske hensyn*:

Om forlængelsen af anmeldelsesfristen fra otte til fjorten dage henvises til bemærkningerne til § 116.

AL 1930 § 65, stk. 1, kræver proklama indrykket i Statstidende tre gange med en måneds mellemrum og med et varsel af mindst seks måneder. I overensstemmelse med den almindelige tendens til fristforkortelser og forenkling har forslagets § 122, stk. 1, ændret disse regler således, at proklama skal bekendtgøres én gang med et varsel af mindst tre